

Sygn. akt IV U 189/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2015r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR Renata Darłak</i>
Protokolant:	<i>Ewa Grzybek</i>

po rozpoznaniu w dniu *15 października 2015r. w Rzeszowie*

sprawy z wniosku *S. T.*

przeciwko *Wojewódzkiemu Zespołowi ds. Orzekania o Niepełnosprawności*

w (...)

o *ustalenie*

na skutek odwołania *S. T.*

od orzeczenia *Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności*

w (...)

z dnia 25 lutego 2015 r. nr (...)

oddala odwołanie.-

Sygn. akt IV U 189/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 października 2015 r.

Orzeczeniem z dnia 17.12.2014 r. Nr sprawy (...) Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w L. zaliczył wnioskodawcę S. T. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności i ustalił że przyczynę niepełnosprawności stanowią schorzenia oznaczone symbolem 05-R, że orzeczenie wydaje się na stałe, że nie da się ustalić od kiedy istnieje niepełnosprawność oraz że jej ustalony stopień datuje się od 8.12.2014 r. Wskazał przy tym, że wnioskodawca wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji oraz że nie spełnienia on przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U, z 2012 r., poz. 1137 z późn. zm.).

W dniu 30.12.2014 r. wnioskodawca wniósł odwołanie od powyższego orzeczenia do Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w (...). Nadmieniał w nim, że karta parkingowa byłaby mu pomocna gdyż ma zwyrodnienia kręgosłupa i kolana, które utrudniają mu chodzenie.

W wyniku rozpatrzenia odwołania Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w (...) orzeczeniem z dnia 25.02.2015r. Nr sprawy (...) utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

W dniu 25.03.2015 r. wnioskodawca S. T. wniósł do tut. Sądu, odwołanie od powyższego orzeczenia, domagając się przyznania karty parkingowej. Podał w nim, że cierpi na artrozę stawów kolanowych - głównie prawego, na chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z dyskopatiami wielopoziomowymi szyjnymi i lędźwiowymi, „przyrost” gruczołu krokowego oraz przepuklinę brzuszną.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w (...) podał, że nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia. Na uzasadnienie swojego stanowiska wskazał, że ocena stanu zdrowia wnioskodawcy pozwala na zaliczenie go jedynie do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności oraz że nie nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia, uzasadniające zmianę tego stopnia. U wnioskodawcy nie występuje bowiem niezdolność do samodzielnej egzystencji i naruszenie sprawności organizmu w stopniu znacznym, jak również nie wymaga on konieczności sprawowania długotrwałej lub stałej pomocy osób innych w celu pełnienia ról społecznych. Brak jest zatem podstaw do wydania nowego orzeczenia i przyznania karty parkingowej, bowiem tylko przy znacznym stopniu, bez względu na kod schorzenia oraz przy jednoczesnym stwierdzeniu znacznie ograniczonej możliwości samodzielnego poruszania się, można przyznać taką kartę.

Dalej Zespół naprowadził, że od dnia 1 lipca 2014r. wydanie karty parkingowej regulują przepisy ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym w brzmieniu, nadanym ustawą z dnia 23.10.2013r. o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw; że kryteria orzecznicze uprawniające do uzyskania wskazania do karty parkingowej, zaostrome przepisami ustawy nowelizującej, ograniczyły zakres osób, uprawnionych do uzyskania tej karty do osób posiadających „znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się” oraz legitymujących się ważnym orzeczeniem, wydanym przez zespół ds. orzekania o niepełnosprawności, ustalającym znaczny stopień niepełnosprawności bez względu na jego przyczynę lub umiarkowany stopień niepełnosprawności z ustaloną przyczyną niepełnosprawności oznaczoną symbolami: 04-0 lub 05-R lub 10-N albo niepełnosprawność w przypadku osób, które nie ukończyły 16 roku życia; że pozostałe kryteria i przesłanki kwalifikujące do niepełnosprawności lub stopni niepełnosprawności nie uległy zmianom; że w.w. ustawa nie zawiera definicji normatywnej wyrażenia „znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się”; że zgodnie z regułami wykładni językowej takie znaczenie w.w. terminów powoduje, iż spełnienie tej przesłanki może nastąpić wyłącznie w przypadku stwierdzenia niewielkiego zakresu możliwości zmiany swojego położenia w przestrzeni bez niczyjej pomocy; że powyższe pojęcie odnosi się do osoby, która ma trudności w zakresie sprawności ruchowej, przy czym ruch jest efektem sprawnego współdziałania wielu układów, narządów i zmysłów człowieka natomiast sprawne poruszanie się jest odzwierciedleniem mobilności i zdolności osiągnięcia oraz docierania do celu a także że niemożliwe jest przedstawienie pełnego katalogu schorzeń, które należałoby brać pod uwagę przy ocenie przesłanek kwalifikujących do uzyskania karty parkingowej.

Na koniec Zespół wskazał, że w ocenie stanu zdrowia odwołującego się, sporządzonej przez lekarza specjalistę, nie występuje pojęcie, o którym wyżej mowa, pomimo orzeczonego umiarkowanego stopnia niepełnosprawności z powodu schorzeń ruchowych, oznaczonych symbolami 05-R zaś sam ten symbol nie daje automatycznie podstaw do stwierdzenia przesłanek, warunkujących wydanie karty parkingowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. T. ma obecnie 80 lat. Jest emerytem i mieszka razem z żoną.

Wnioskodawca cierpi na artrozę stawów kolanowych głównie prawego oraz na chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z wielopoziomowymi dyskopatiami. W związku z tym od wielu lat jest leczony także szpitalnie gdyż odczuwa

dolegliwości bólowe stawów kolanowych oraz kręgosłupa. W 2005r. był operowany z powodu łagodnego guza przepony a w 2006r. z powodu płynu i odmy opłucnowej lewostronnej. Ponadto wnioskodawca choruje na nadciśnienie tętnicze, przerost prostaty i przepuklinę kresy białej. W 2012r. doznał urazu skrętnego kolana po skoku z ciągnika. Z uwagi na to był leczony zachowawczo w Poradni Reumatologicznej w L. oraz odbył fizykoterapię i usprawnienie własne. Nie był wówczas leczony w warunkach oddziałowych i nie jest planowane leczenie operacyjne.

Wnioskodawca porusza się samodzielnie o lasce, przy czym ze środków transportu korzysta tylko w towarzystwie innej osoby. Prezentuje pełny zakres ruchów kolan. Występują u niego śladowe zmiany zwyrodnieniowe obu kolan, poszerzenie obrysu stawu i bolesność szpary stawowej obu kolan (bardziej po stronie prawej) oraz obustronne żyłki goleni. Pomimo tego nie prezentuje on istotnej niewydolności w zakresie narządu ruchu i nie ma ograniczonych możliwości samodzielnego poruszania się.

(**dowód:** akta Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności, opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii k. 13 – 14)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów.

Sąd podzielił ustalenia i wnioski końcowe, zawarte w opinii biegłego sądowego - specjalisty z zakresu ortopedii i traumatologii albowiem opinia została sporządzona po przeprowadzeniu stosownych badań i w oparciu o dostępną dokumentację lekarską. Jest przy tym logiczna i zawiera jednoznaczny wniosek, w pełni rozstrzygający sporne zagadnienie. Ponadto żadna ze stron nie wniosła do niej zarzutów.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 6b ust. 3 pkt 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011r., nr 127, poz. 721 tekst jedn.). w orzeczeniu powiatowego zespołu, poza ustaleniem niepełnosprawności lub stopnia niepełnosprawności, powinny być zawarte wskazania dotyczące m. in. spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.), przy czym w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności spełnienie tych przesłanek może zostać stwierdzone jedynie w przypadku ustalenia przyczyny niepełnosprawności oznaczonej symbolem 04-O (choroby narządu wzroku), 05-R (upośledzenie narządu ruchu) lub 10-N (choroba neurologiczna). Z kolei art. 8 ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.) przewiduje, że kartę parkingową wydaje się m. in.:

- 1) osobie niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się;
- 2) osobie niepełnosprawnej, która nie ukończyła 16 roku życia mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się.

Za Wojewódzkim Zespołem do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w (...) powtórzyć wypada, że powyższe przepisy ograniczyły w stosunku do poprzednich regulacji prawnych, obowiązujących do 30 czerwca 2014r. krąg osób, uprawnionych do uzyskania karty parkingowej, do osób posiadających znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się oraz legitymujących się ważnym orzeczeniem, ustalającym znaczny stopień niepełnosprawności bez względu na jego przyczynę lub umiarkowany stopień niepełnosprawności z ustaloną przyczyną niepełnosprawności oznaczoną symbolami: 04-O lub 05-R lub 10-N albo niepełnosprawność w przypadku osób, które nie ukończyły 16 roku życia. Pozostałe kryteria i przesłanki kwalifikujące do niepełnosprawności lub stopni niepełnosprawności nie uległy zmianie.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wnioskodawca jest zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności z uwagi na schorzenie, oznaczone symbolem 05- R tj. schorzenie narządu ruchu. Nie

ma jednak znacznie ograniczonych możliwości samodzielnego poruszania się. Wnioskodawca nie spełnia zatem przesłanek, pozwalających na ustalenie wobec niego wskazania, uprawniającego do uzyskania karty parkingowej.

Z tych względów odwołanie jako niezasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc.